

ca 1962

Flemming på Kostskole

PANORAMA FILM

præsenterer

den festlige danske farvefilm

Flemming på Kostskole

Manuskript og produktion
Børge Slot.

Foto
Poul H. Hansen.

Flemming Holm Steen Flensmark
Fru Holm Astrid Villaume
Grosserer Holm Gunnar Lauring
Rektor Kock Asbjørn Andersen
Lektor Rung Elith Foss
Maleren Pouel Kern
Frk. Birk Ghita Nørby
Lærer Winther Søren Elung Jensen
Pedel Rasmussen Louis Miehe-Renard
Økonom fra. Svendsen Bodil Udsen
Pedel Karl Jensen Karl Stegger
Adjunkt Lange Freddy Kock
Berg, gymnastiklærer Jørgen Krogh
Sygeplejersken Beatrice Palner
Lillebror Søren Jan Priiskorn Schmidt
Kvik Per Geckler
Simon Thomas Toldstedt
William Claus Warming
Frode Lars Gyrn
Birthe Kirsten Wolf-Beermann
Tykke-Lars Tom Jacobsen
Frederik Niels Bendtsen Pedersen
og — for første gang i dansk film ROBERTINO
akkompagneret af Park-drengekorset, dirigeret af Jorgen Bremholm

Drejebog og instruktion
Niels-Jørgen Kaiser.

Musik
Bent Fabricius Bjerre.

Musikken bl. indspillet af:

Bent Axen,
piano
Jørn Elniff,
trommer
Erik Moseholm,
bas
Bjarne Rostvold,
Bongo-trommer
Poul Godske,
vibrafon

¶

Produktionsleder:
Carl Rald

Dekorationer:
Kai Rasch

Lyd:
Hans W. Sørensen

Regi:
Kjeld Jensen

Make-up:
Ruth Mahler

Atelier og laboratorium:
Nordisk Film

Filmens handling.

Med denne film får publikum for første gang lejlighed til at »kigge indenfor« på en kostskole. Ved stor velvilje fra baron Axel Reedtz-Thott og rektor Kierregaard fik vi lov at filme i og omkring landets måske smukkeste kostskole — Herlufsholm ved Næstved.

Hele sommeren gik det løs — når det passede den store belysningsmester! Med sædvanlig grundighed havde Niels-Jørgen Kaiser sikret sig et kort over skolens område. Han vidste, hvornaar solen stod rigtigt på de forskellige bygninger, og derved blev saa at sige hvert eneste »hul« i skyerne udnyttet. De mange medvirkende nødvendiggjorde nøje planlægning, og selv om vejret drillede kolossal, kom alt »i kassen«, efterhånden som de forskellige skuespillere dukkede op:

Asbjørn Andersen lå i fast rutefart mellem Herlufsholm og sit sommerhus på Fyn. Hver gang han nåede hjem, skinnede solen, og så var vi i telefonen! Elith Foss som fysiklærer Rung pakkede flere og flere bandager om fingrene, efterhånden som forsøgene eksploderede. Freddy Kock og Jørgen Krogh prøvede, hvordan det var at være lærere på en kostskole, mens Karl Stegger tæmmede en hest, som trak postvognen fra banen til skolen. Et maaned gammelt skæg havde gjort Pouel Kern ukendelig. Han gik omkring med sit staffeli og søgte efter motiver, eller — — ! Mystisk så det ud, og dramatisk blev det, da laden, hvor han havde søgt tilflugt, gik op i luer. Filmens unge par, Ghita Nørby og Søren Elung Jensen, kom på besøg med de kendte ansigter fra Flemmings gamle klasse, Kvik, Tykke-Lars, Frederik m. fl. — og Forrest paa sin gamle cykel »Mussen«, pedel Rasmussen, Louis Miehe-Renard, der til stor fortrydelse for Karl Stegger helt faldt for den dejlige økonom, Bodil Udsen.

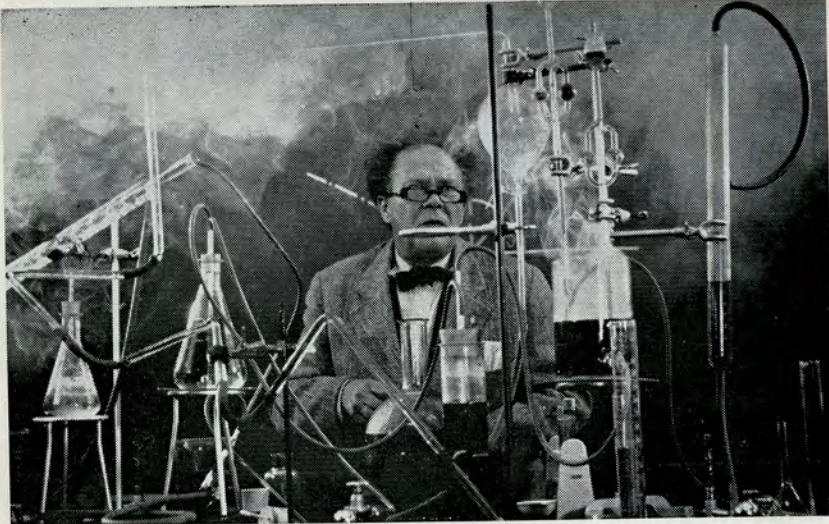
Flemmings forældre, *Astrid Villaume* og *Gunnar Lauring*, kom sammen med lille Søren for at se til deres dreng efter den dramatiske ildebrand, og på Kongsdals hospital passede sygeplejersken *Beatrice Palner* den hårdt medtagne maler.

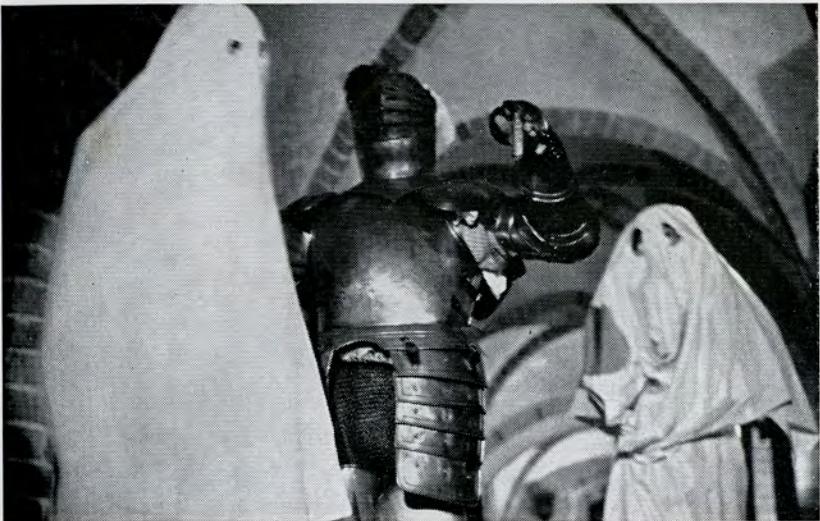
En dag dukkede et kæmpe-dollargrin op. *Robertino* med forældre kom for at besigtige skolen. 24 elever — *Park Drengekoret* — øvede sig netop på *Ave Maria*, og Robertino smuttede væk fra omvisningen og lod sin dejlige stemme høre i den smukke, gamle kirke. Rektors yndige datter fulgte det spændende besøg med Flemming. *Kirsten Wolf-Beermann*, 16 aar, oplevede for første gang filmens eventyr.

Mest travlt havde trods alt Flemming, *Steen Flensmark*. Mens andre holdt ferie, måtte han slide dag og nat. Til gengæld mødte han — så godt som — ægte slotsspøgelser, spillede fodbold og trumpet, sloges og morede sig i rollen som en rigtig kostskoledreng. Simon, *Thomas Toldsted*, måtte på hovedet i vandet — efter gentagne sammenstød med Flemming. Men tro ikke, Simon i virkeligheden er som i filmen! Flemmings to andre hummerkammerater: William, *Claus Warming*, og Frode, *Lars Gyrn*, er også gode nok.

Lad os lige understrege, at denne nye Flemming-film ikke foregår på Herlufsholm, men på Kongsdal Kostskole — den kostskole, *Gunnar Jørgensen* digtede, da han skrev sine dejlige Flemming-bøger. Selv om meget er forandret siden den gang, er det med hans populære bøger som baggrund, at filmens historie er blevet til.

VIL DE LAVE EN FILM?

*Det blev en spændende sommer!
»Har De ikke lyst til at lave den ny »Flemming-film«?«*

Jo, lyst havde man i højeste grad, men....

Det er sagt så ofte, at film og fjernsyn er to forskellige ting, så man til sidst tror på det. Det er vel også til en vis grad rigtigt, men heller ikke mere. Film og fjernsyn er i alt fald søskende.

Men det var en stor oplevelse at prøve at få lov at gøre et stykke arbejde færdigt. Nåede vi en 3—4 minutter på een dag, havde det været en god dag. På TV har vi normalt højest 3 dage til en hel udsendelse.

Det var spændende at rykke ind på Herlufsholm med hele filmekspeditionen — først og fremmest fotograf Poul Hansen, som jeg havde lavet så mange TV udsendelser sammen med. Der blev slidt i det dag og nat, og da vi en morgen ved 6-tiden sluttede nattens spøgerier, var de små spøgelser så trætte, at de blev stående, når vi stillede dem fra os i en krog. Og det var dramatiske minutter, da laden brændte i filmens slutning. Det var en ildebrand, der farvede himlen rød højt op over de gamle træer omkring kostskolen.

Flemming-bøgerne er godt stof. Det blev dejlige timer med alle de typer, man kendte fra bøgerne: Flemming, Kvik, rektor Koch — og alle de ny ansigter, der blev skabt af filmen.

Mange kilometer film er nu klippet sammen til en historie på 2.600 meter. Der er arbejdet med farver, billeder og lyde. Forhåbentlig er det blevet en god historie, der bevarer stemningen fra Gunnar Jørgensens elskede bøger og fører den frelst op til dagen i dag. Om det lykkedes skal nu vise sig. Forhåbentlig: God fornøjelse!

NÅR MAN HAR ET KLAVER

Musik: Bent Fabricius-Bjerre

Tekst: Niels-Jørgen Kaiser

Når man sidderene og øver,
kan man bli' helt barok,
mens at man prøver og prover,
både Bach og Bartok.

For det er jo det, man skal spille,
når man har et klaver,
jeg ved skam godt, hvad jeg ville,
men se blot, hvad der sker:

Far han står bag ved døren,
og han si'r ingenting,
men der lyder »hm« førend,
jeg får ta'et blot det mindste swing,
så jeg sidder her i min celle,
mens jeg drømmer mig hen,
der, hvor man ikke skal tælle:
en, to, tre og igen, igen,
mens man øver igen, igen,
en, to, tre og igen.

(Copyright)

